

De Ster

„EN HET LICHT SCHIJNT IN DE DUISTERNIS.....”

(Joh. 1 : 5).

15 Januari 1948

DE STER

VAN DE HEILIGEN DER LAATSTE DAGEN

48e JAARGANG • No. 1

INHOUD:

	Blz.
De Kerk richt zich tot het gehele mensdom, door Pres. David O. McKay	3
Rijmpreekjes Nabloei nr. 18 „Een vrolijk lied”	7
Een terugblik en een blik vooruit, door Oud. A. P. Claus	8
Verbroken banden	12
Voorjaarsconferenties	13
Nieuwjaarsgroeten van de Zendingspresident	14
Zendingen in de Nederlandse Zending	15
Aankondiging Pinksterconferentie	19
Wij maken de balans op	20
(De Nederlandse Zending in 1947)	
De geschiedenis der Kerk in beeld	22
Onderzoekt de Schriften, door Pres. Alma Sonne	24
De Kerk in Europa	25
De Zusters-Hulpvereniging	26
De Onderlinge Ontwikkelingsvereniging	27
Gebeurtenissen in de Zending	28

Redacteur: CORNELIUS ZAPPEY, Assistent: JOHANNA A. SEHLMETTER.

*„De Ster” van de Kerk van Jezus Christus
van de Heiligen der Laatste Dagen
verschijnt eenmaal per maand*

ABONNEMENTSPRIJS: F 1.— PER KWARTAAL
GIRONUMMER 240615 • LAAN VAN POOT 292 • DEN HAAG

NADruk VAN DE IN DIT NUMMER
VOORKOMENDE CLICHÉ'S IS VERBODEN

De Kerk richt zich tot het gehele mensdom

door

President DAVID O. MCKAY,
Tweede Raadgever in het
Eerste Presidentschap en
leider van het zendingswerk
der Kerk.

Het was een gewichtig ogenblik, toen tweeduizend jaar geleden elf mannen te zamen kwamen bij een berg in Galilea — elf nederige, gewone mannen, gekozen en geordend als Apostelen van de Heer Jezus Christus. Volgens afspraak hadden zij een ontmoeting met de verrezen Heiland, Die hun iets verklaarde, dat hun ongetwijfeld tot verbazing bracht. Zij hadden bijna drie jaar met hun Meester samengewerkt, en waren uitdrukkelijk door Hem vermaand:

„Gij zult niet ingaan op den weg der Heidenen, en gij zult niet ingaan in eenige stad der Samaritanen; maar gaat veel meer heen tot de verlorene schapen van het Huis Israëls.” Nu echter, bij het geven van Zijn laatste instructies, opende Hij hun ogen voor het alomvattende van het Evangelie, door hun deze goddelijke opdracht te geven:

„Gaat dan henen, onderwijst al de volken, dezelve doopende in den Naam des Vaders, en des Zoons, en des Heiligen Geestes; leerende hen onderhouden alles, wat Ik u geboden heb. En ziet, Ik ben met ulieden al de dagen tot de voleinding der wereld.”

Het was voor deze elf discipelen met hun beperkte ervaring zeer moeilijk, zich vertrouwd te maken met het idee, dat Christus' reddende leerstellingen niet alleen voor hun eigen rasgenoten bestemd waren. Het bleek zelfs nodig, dat de Zaligmaker hierover nog een rechtstreekse openbaring gaf, eer zelfs Petrus ten volle beseftte, dat de Heidenen „het Evangeliewoord moesten horen, en geloven.”

Toen het waarheidslicht evenwel in hun harten daagde, maakten deze oprechte volgelingen zich op, om het Evangelie aan de wereld te brengen — „twaalf eenvoudige mannen, met slechts

de wind om hen over de zeeën te dragen, slechts enkele penningen in hun zak, en een lichtend geloof in hun hart. Zij bereikten hun ideaal in geen enkel opzicht, hun woorden werden verdraaid en bespottelijk gemaakt, en boven hun beenderen werden valse tempels gebouwd, ter ere van een Christus, die zij verworpen zouden hebben. En toch werden door het licht van hun bezieling de schoonste dingen geschapen, en de grootste geesten geïnspireerd." De volgelingen van de Verlosser werden gesmaad, vervolgd, gemarteld, maar zij bleven getuigen van de waarheid van hun verzen Heer. Drie honderd jaren gingen voorbij, en het Christendom werd de heersende godsdienst in de machtigste natie der wereld, en de vervolgd werden de vervolgers. Trots en wereldse neigingen vervingen nederigheid en geloof. De Kerk werd corrupt. Leerstellingen van mensen namen de plaats in van Gods geboden; geestelijke duisternis omhulde de natien der aarde. Een geschiedschrijver verklaart:

„Zo gebeurde het, dat de Christenen de Heidenen bleven vergelden, wat hun gedurende de eerste drie eeuwen was aangedaan. Zij stelden geen enkele poging in het werk, om de Heidenen voor zich te winnen door de mildheid en het geduld, dat zij zo ijverig gepredikt hadden, toen zij de zwaksten waren.”

Later begonnen moedige, godvrezende mannen te protesteren tegen de laakbare praktijken van een corrupte geestelijkheid. De dageraad van een geestelijk ontwaken gloorde, maar niemand ontving of maakte aanspraak op goddelijke autoriteit, om de Kerk

opnieuw te vestigen. Roger Williams, voorganger van de oudste doopsgezinde gemeente in Amerika, deed afstand van dit ambt, en gaf als reden hiervoor op: „Er is geen rechtmatig georganiseerde Kerk op aarde, noch iemand, die bevoegd is, de kerkelijke verordeningen te bedienen, en dit zal ook niet het geval zijn alvorens het Grote Hoofd der Kerk, naar Wiens komst ik uitzie, nieuwe Apostelen zendt.”

Die bevoegdheid kwam vroeg in de negentiende eeuw, door de persoonlijke verschijning van de verzen Heiland. Opnieuw werd aan geautoriseerde dienstknechten de opdracht gegeven, uit te gaan naar het oosten en het westen, het noorden en het zuiden, opdat „elk mensch in den naam van God den Heere, zelfs den Zaligmaker der wereld, moge spreken; eveneens opdat geloof op de aarde moge vermeerderen; opdat Mijn eeuwig verbond moge gevestigd worden; opdat de volheid van Mijn Evangelie door de zwakken en eenvoudigen tot de einden der wereld, en voor koningen en heerschers moge verkondigd worden.”

Hoewel de Kerk nog jong is, en vervolging, gewelddaden, verdrijving, armoede en miskenning heeft moeten doorstaan, schrijdt zij voorwaarts naar haar wereldbestemming. Bijna onmiddellijk na de organisatie der Kerk begon de verkondiging van het Herstelde Evangelie. De Kerk was nauwelijks zeven jaar oud, toen het zendingswerk zich reeds tot de Verenigde Staten, Canada, de Britse Eilanden en Polynesië had uitgebreid.

Thans zijn vijf en veertig Zen-

dingen georganiseerd; meer dan vierduizend zendelingen, die zelf of met de hulp van familie of vrienden hun eigen onkosten betalen, hetgeen een totaalbedrag van ruim twee miljoen vier honderd duizend dollar (bijna zes en een half miljoen gulden) per jaar uitmaakt, verklaren aan een gekwelde wereld, dat de boodschap „vrede op aarde, in de mensen een welbehagen” werkelijkheid kan worden door gehoorzaamheid aan de beginselen van het Evangelie.

Het land China is al reeds toegewijd voor de verkondiging van het Evangelie aan haar vierhonderd en vijftig miljoen inwoners. Smekende brieven komen uit Brits-Indië. Anderen bidden dat het spoedig mogelijk zal zijn, Zendingen te openen in Italië en Rusland. Hoewel er in Zuid-Amerika reeds drie Zendingen geopend zijn, wachten andere landen in dat werelddeel op het Evangelie, zoals Macedonië op Paulus en zijn metgezellen wachtte.

Wat de Heiland zeide tot de elf mannen in Galilea en tot allen, die zij aanstelden, zegt Hij ook thans tot Zijn geautoriseerde dienstknechten: „Gaat uit, maakt discipelen onder alle natiën, en leert hun alle dingen te onderhouden, die Ik geboden heb.”

Waar iedere zending in vroegere dagen echter slechts tot één persoon kon spreken, kunnen de hedendaagse vertegenwoordigers van Christus tot miljoenen spreken. Een op normale wijze uitgesproken zin kan binnen een minuut de reis om de wereld maken. Dagelijks komen de natiën dicht bij elkander. Het belang en het doel van elkeen wordt

steeds meer het belang en het doel van allen. De wonderen en uitvindingen van de wetenschap maken het mogelijk, het Evangelie te verspreiden zoals nimmer te voren in de geschiedenis der wereld.

En wat een boodschap heeft de Kerk voor deze verbijsterde wereld! Zoals Kent van het Christendom zegt: „Het roept een ieder toe — de rijken en de armen, de sterken en de zwakken, de geleerden en onwetenden. Het verkondigt God niet alleen als de verheven Heerser van het heelal, maar als onze Vader, een rechtvaardig God, maar toch een God van liefde, Die zelfs de nederigste van Zijn kinderen gedurig leidt en behoedt.”

De Kerk, met haar volledige organisatie, biedt dienstbetoon en inspiratie voor allen. Zij is „een sociale godsdienst bij uitnemendheid.” Het is haar streven, in de Priesterschapsgroepen en hulporganisaties „door het ontwikkelen van het persoonlijk geweten en de wil een nauwverbonden broederschap te vestigen.” „Zij keert zich in genen dele van de wereld af. Zij neemt de mensen niet uit de wereld, maar tracht naar volmaaktheid strevende Godeskinderen te vormen, die, midden in de maatschappij geplaatst, de sociale problemen helpen oplossen.”

De Kerk is op goddelijk bevel gevestigd, en Christus staat aan het hoofd. „Zij is een steeds verder uitvloeiende golf van directe persoonlijke invloed, die ten laatste alle mensen zal bereiken en veranderen, zodat zij evenals Jezus goddelijk zullen worden.” Alle beginselen, die door de Heiland zijn onderwezen, zijn gericht

op de groei, ontwikkeling en het geluk van de mens. Al Zijn leerstellingen bevatten de ware levenswijsheid. Ik aanvaard ze van ganser harte. Ik houd er van ze te bestuderen. Ik houd er van ze te onderwijzen. Het is een vreugde, ze zo goed mogelijk na te leven.

Zo is het met de Kerk, die Christus heeft gevestigd. Ieder onderdeel er van is gericht op het welzijn van de menselijke familie. In de groepen van de Priesterschap bijvoorbeeld wordt de gelegenheid geboden, die eenheid en broederlijke liefde te ontwikkelen, die onontbeerlijk is voor het geluk der mensheid. In deze groepen en in de hulporganisaties zie ik mogelijkheden voor verstandelijke ontwikkeling, voor maatschappelijk succes.

De Kerk heeft ook een uitstekend geregeld stelsel voor het oplossen van geschillen, het handhaven van eensegzindheid in de gemeenschap, het spreken van recht en het bestendigen van de vrede tussen personen en groepen.

In de kerkelijke groeperingen zie ik mogelijkheden voor maatschappelijke bloei, zoals in geen enkele andere organisatie ter wereld te vinden zijn. Zo worden de Heiland en Zijn Kerk mijn inspiratie, mijn levensideaal. Het is het enige, waarnaar de mens zou moeten streven.

In de woorden van Thomas Nixon Carver:

„Ons volk is succesvol, voorspoedig en gelukkig omdat wij elkaar helpen, iets te bereiken. Wij verspillen onze middelen niet aan ondeugd of pracht en praal. Wij laten onze energie niet verloren gaan in ruzies,

kansspelen of heilloze gewoonten. Wij wijden onze lichamelijke en geestelijke hulpbronnen aan de opbouw van het Koninkrijk van God, niet een zinbeeldig, maar een werkelijk Koninkrijk. Ons volk is een groep mensen, geleid door het ideaal van gemeenschappelijk dienstbetoon. Wij streven niet naar de dingen, die slechts voor een ogenblik bevrediging schenken, en een bittere nasmaak achterlaten. Wij streven naar de dingen die ons opbouwen, en ons en onze kinderen sterkte, voorspoed en overwinning van het kwade schenken. Wij willen ons waardig maken, de wereld te ontvangen, en streven er daarom naar, haar beter te gebruiken dan anderen. Wij geloven dat gehoorzaamheid aan God betekend gehoorzaamheid aan de wetten der natuur, die alle slechts uitingen zijn van Zijn wil; en we trachten door ingespannen studie een zo volledig en nauwkeurig mogelijke kennis van die wil te verwerven, opdat wij ons er naar kunnen richten.

Wij geloven dat eerbied voor God respect voor deze wetten betekent, dat nederigheid de gewilligheid tot leren door waarneming en ondervinding is. Wij geloven, dat wij door het toepassen van deze soort nederigheid de aarde zullen beërven; terwijl de hoogmoedigen, de onbuigzamen, de koppigen, die door trots of traditie beheerst worden, haar niet zullen ontvangen. Wij bieden U hard werk, soberheid en zelftucht, maar een deel in de verovering van de wereld voor

de godsdienst van het productieve leven."

Hieronder volgt een lijst van de Zendingen der Kerk met het jaartal van hun opening:

Argentinië (1935), Australië (1851), Brazilië (1935), Canada (1832), Centrale Pacific Eilanden (1944), Denemarken (1920), Finland (1947), Frankrijk (1850), Groot-Brittannië (1837), Hawai (1850), Mexico (1876), Nederland (1861), Nieuw-Zeeland (1897), Noorwegen (1920),

Oost-Duitsland (1937), Palestina-Syrië (1933), Samoa (1863), Tahiti (1844), Tonga (1891), Tsjecho-Slowakije (1929), U.S. A. (omvat vijftien zendingen, geopend van 1839 tot 1947), Uruguay (1947), West-Canada (1941), West-Duitsland (1938), Zuid-Afrika (1903), Zweden (1905), Zwitserland-Oostenrijk (1946).

De volgende Zendingen zijn wegens gewijzigde indeling van het arbeidsveld opgeheven: de Zwitsers-Duitse, de Zwitsers-Italiaanse, de Japanse en de Turkse Zending.

RIMPREEKJES-NABLOEI

Nr. 18. EEN VROLIJK LIED.....

Een vrolijk lied van U en mij stemt zeer gewis ook anderen blij. Wat deert het ons, als wij misschien niet iedere wens bevredigd zien? Wij gaan met nieuwe moed vooruit! Wie weet wat straks 't verschiet ontsluit? In Vaders Plan heeft Smart heel vaak een werkzaam deel — erken haar taak!

Een glimlach blij, een zonnig oog maakt vaak betraande ogen droog. Een zee is 't leven, waar 't op stormt, veelal, maar die matrozen vormt, die leren luisteren naar de stem des Kapiteins; ze erkennen Hem, want Hij, Hij kent de rechte koers, hoe donker soms ook 't wolkenfloers.

Een minzaam woord, volkomen vrij van bitterheid, streelt U en mij; en zenden U en ik het uit, dan valt wellicht ons stemgeluid op dankbre bodem, hier of daar, al worden wij 't ook niet gewaar. Een vrolijk lied, een glimlach blij, een minzaam woord past U en mij!

Salt Lake City, Utah.

Frank J. Kooyman

Een terugblik

en een blik vooruit.

door Oud. A. P. CLAUS
van de Haagse gemeente.

Op de laatste kerkdienst in het oude jaar gaf Oud. Claus een toespraak. Op ons verzoek bewerkte hij deze tot een artikel voor „De Ster”, en..... hier is het resultaat!

1947..... derde vredesjaar, honderdste verjaardag van de aankomst der Pioniers in de Zoutmeervallei.

Hoe verliet het blad 1947 onze levenskalender? Werd het ruw en onverschillig afgescheurd, was het gebaar, dat wij hierbij maakten, weemoedig, of verwijderden we het met dankbaarheid voor het verleden en moed voor de toekomst?

Dit alles heeft afgehangen van onze strikt persoonlijke houding tegenover het leven en de omstandigheden, waarin een ieder van ons in het afgelopen jaar geplaatst werd. Maar ook hebben we vele gebeurtenissen gezamenlijk beleefd, en het is wellicht goed, die met elkander nog eens in vogelvlucht te beschouwen.

Drie beelden zullen we aan ons geestesoog voorbij laten gaan: de wereld, ons vaderland en de Kerk.

Het wereldbeeld.

De donkere wolken, die reeds eerder kwamen aandrijven, hebben zich gedurende 1947 voor de zon der hoop geschoven. Wantrouwen en achterdocht waren de machten, die de wereld gereerden. Allerwege onderhandelingen zonder enig zichtbaar resultaat. De grote wereldbrand leek geblust, maar op vele plaatsen beginnen de vlammen weer op te laaien. Het land van de Vredevorst wordt verscheurd en gehavend door onderlinge strijd tussen broedervolkoren, kinderen van hun stamvader Abraham, zonen van Sarah en Hagar. Burgerkrijg in Griekenland met angstwekkende achtergrond, nog steeds strijd in China, hongerend Duitsland, stakend Frankrijk, epidemieën in Egypte en Syrië, aard- en zeebevingen in verscheidene plaatsen. In Bethlehem herdenken de soldaten het Kerstfeest

met het geweer aan de voet. Er komen woorden in onze gedachten, die lang geleden op deze aarde klonken... gij zult horen van oorlogen en geruchten van oorlogen... er zullen hongersnoden en pestilentiën zijn, en aardbevingen in verscheidene plaatsen... en zo die dagen niet verkort worden, geen vlees zou behouden worden...

Hier en daar zien we tot onze blijdschap nog enkele zonnestralen door het wolkendek dringen, die lichtpunten vormen op deze woelige aarde, en het bewijs leveren, dat er voor vrede toch nog een plaats te vinden is in het hart van de mensen van goede wille. Zij tonen aan, dat de liefde sterker is dan alle machten van het kwade. Een van die lichtpunten is de stroom van goede gaven, die door de bewoners van het westelijk halfrond aan het hongerende Europa zijn en worden toegezonden.

Wat zal 1948 ons internationaal brengen? Wij weten het niet. Maar wij beseffen, dat een wereld, die het zonder God tracht te stellen, aan zichzelf is overgelaten.

Het vaderlandse beeld.

Het wolkendek wordt minder dik.

Ja, er is nog veel te wensen overgebleven, dat is gemakkelijk vast te stellen. Maar zo moeten we het niet bezien. Vergelijkt U het levenspeil van ons volk eens met dat van velen in het buitenland. De conclusie is dan, dat wij van de bevrijde landen er practisch het best aan toe zijn. Nederland staat vooraan in de rij bij het uitwissen van de sporen van geweld, die steden en dorpen zijn

aangedaan. Langzaam maar zeker herstelt de industrie zich van de zware klappen, haar toegebracht. Maar belangrijker dan dit alles is het feit, dat het Hollandse volk geestelijk niet verslagen is, en dat ijver, godsvrucht en gemeenschapszin onder hen voortleven. Zo bezien hebben wij reden tot dankbaarheid, en deze dankbaarheid kan ons inspireren tot voortgezette energieke arbeid aan de herrijzenis van ons land. De oplossing van sommige naoorlogse moeilijkheden zal tijd en geduld vergen, en zelfs grotere offers, waarbij wij het eerst denken aan de Indonesische kwestie, die ons nu reeds zo lang drukt.

Wat met Nederland in 1948? Niemand weet dat. Heiligen der Laatste Dagen nemen echter ook dit jaar het besluit: „Behalve mijn plichten in gezin en Kerk heb ik ook mijn plichten te volbrengen en mijn krachten te geven aan de opbouw van mijn land.” Want hoewel wij gaarne burgers van Gods Koninkrijk willen zijn, zijn wij het toch ook nog van het Koninkrijk der Nederlanden.

Voor hen, die dit jaar hun vaderland gaan verlaten en in Zion een nieuw hopen te vinden, het volgende: „Houdt de Nederlandse vlag hoog in Uw nieuwe vaderland, waar ge ook heen moogt gaan. Laat zien, dat het land, waar eens Uw wieg stond, de internationale hoogachting verdient. Zo draagt ook gij Uw deel bij aan de terugkeer van Neerland's welvaart.”

Het kerkelijke beeld.

En nu breekt de zon door de wolken!

1947... een hoogtepunt in de ge-

schiedenis der Kerk. Het Evangelie straalt over nieuwe zendingsvelden, verlicht meer harten dan ooit tevoren! Met onverflauwde ijver en ongebreidelde kracht werkt de Kerk aan de verbreiding der heilsmare over de gehele wereld. Bij honderdtallen worden de zendingen uitgezonden, en nimmer was hun aantal zo groot als in het afgelopen jaar. Alle Zendingen in Europa en elders geven blijk van zeer grote vitaliteit en vatbaarheid voor groei. Overal worden Gods kinderen tot de waarheid geleid!

1947... Pionier-Eeuwfeesten over de gehele wereld, met Utah in het centrum der belangstelling. Een bijna niet te verwerken menigte bezoekers, onthulling van het „Dit is de plaats monument.” De houding van kerken, publiek en pers jegens de Kerk wordt merkbaar gunstiger en toegankelijker voor de werkelijkheid der feiten. De ogen van de wereld gaan open voor de praktische toepassing van het Evangelie in de Herstelde Kerk. Het Voorzorgsplan speelt daarbij een grote rol.

De Nederlandse Zending in 1947:

23—27 Mei: Zendingconferentie te Rotterdam, bijna 1200 aanwezigen.

1—3 Augustus: Pionierfeest te Amsterdam. In Krasnapolsky opvoering van het schouwspel „Aan de Pioniers”. Sublieme uitbeelding van de lotgevallen der Pio-

niers. President en Zuster Sonne van de Europese Zending aanwezig.

7 November: 70.000 kg aardappelen worden door de Nederlandse Heiligen naar Duitsland gezonden. Nimmer tevoren werd grotere onbaatzuchtigheid en offeringsgezindheid getoond. Na bijna bovenmenselijke pogingen werd de weg hiervoor geopend. Alleen de ware geest in de toepassing van Jezus' gezegde: Hebt Uw vijanden lief, maakte het mogelijk, dit wonderlijke werk tot stand te brengen.

30 November: Het Vlaamse gedeelte van België wordt voor het Zendingswerk heropend.

1 December: Er wordt een aanvang gemaakt met het microfilmen van de genealogische registers in de Nederlandse Rijks- en gemeentearchieven.

Wat geschiedt de Kerk in 1948? Slechts Eén is er, Die het weet! Hij weet ook, wat ons persoonlijk aandeel er in zal zijn, of wij ons levensboek met schoonschrift of met kladschrift zullen vullen, of wij waardevolle dan wel nutteloze leden van de kerkelijke, vaderlandse en volkerengemeenschap zullen zijn.

Laten we elk jaar, dat ons toegemeten wordt, als een gave ontvangen. Moge de Here ons inspireren tot onvoorwaardelijke trouw aan de hoogste idealen onzer godsdienst, trouw aan de landswetten, trouw aan de volkerenbroederschapsgedachte!

Gen glimlach is een licht in het venster van de ziel; het zegt ons, dat het hart thuis is.

Verbroken Banden

Met steeds meer nadruk wijzen onze kerkleiders op het gevaar, dat schuilt in het uiteenvallen van gezinnen, en het verwaarlozen van de huiselijke sfeer. Hieronder volgt een der uitspraken over dit onderwerp.

Echtscheiding is een euvel, waartegen alle weldenkende mensen zich zouden moeten weren. Het is een smet op onze beschaving, de vijand van het gezinsleven, die onze kinderen de mogelijkheid tot succes ontnemt. De cijfers betreffende de kinderrecht-spraak tonen aan, dat jeugdmisdadigheid grotendeels zijn oorsprong vindt in verbroken gezinsbanden. Ouders kennen dit feit; zij zijn er vele malen op geweest, het is in de kranten gedrukt en herdrukt, het is in openbare toespraken herhaaldelijk behandeld. Toch gaan zij hun gang, en het aantal echtscheidingen blijft stijgen.

President Grant heeft bij de bespreking van dit onderwerp eens gezegd: „Een der ernstigste hedendaagse wantoestanden is de

echtscheiding, het verbreken van gezinsbanden, de ontrouw van mannen en vrouwen. Onder de Heiligen der Laatste Dagen komen minder echtscheidingen voor dan onder andere volkeren. Voorts is het aantal echtscheidingen onder degenen, die op de juiste wijze in de Tempel getrouwd zijn, lager dan onder degenen, die alleen een burgerlijk huwelijk gesloten hebben. Daaruit blijkt, dat de beginselen van het Evangelie van Jezus Christus, wanneer zij in acht worden genomen, de heiligheid van het huwelijksverbond beschermen. Daardoor wordt het echtscheidingskwaad bestreden.”

Als mensen het Evangelie in hun tehuis brengen, brengen zij er tevens de Geest Gods in. De Geest Gods is de geest van liefde, en als liefde in het tehuis de scepter zwaait, is er geen plaats voor tweedracht, die eindigt in echtscheiding.

Als de Heiligen der Laatste Dagen het Evangelie in hun tehuis zouden leven, zouden zij er grotendeels in slagen, het toenemen-

de echtscheidingskwaad onder ons volk uit te bannen. Ontrouw is helaas een der voornaamste oorzaken van echtscheiding. Mannen en vrouwen verliezen het begrip van de heiligheid van hun huwelijksverbond, en gaan uit met anderen, met wie zij niet getrouwd zijn. Mannen gaan met andere vrouwen uit, en vrouwen vinden het interessant met andere mannen uit te gaan. Vaak leiden deze verhoudingen tot overspel, waardoor twee gezinnen in ellende gestort worden. Welke man kan menen, dat hij gelukkig kan worden, na zijn huwelijksbeloften op zulk een wijze te hebben geschonden? Welke vrouw kan denken, dat zij er voordeel van kan hebben met andere mannen uit te gaan, en haar eigen man te laten raden, waar zij is? Zelfs onder de Heiligen der Laatste Dagen zijn er sommige gehuwde personen, die uitnodigingen accepteren van derden. Laten al dezulken besef-

fen, dat zij hun geboorterecht verkopen voor een schotel linzen, en dat zij gevaar lopen een zonde te begaan, die onder de misdaden op moord volgt. Laten zij er aan denken, in welke diepten zij zullen vallen, in welk leed zij hun kinderen en andere dierbaren zullen dompelen; laten zij halt houden, voor het te laat is, en zich bekeren. Zowel in vroegere tijden als thans is duidelijk geleerd, dat in zonde geen geluk is te vinden. Als ieder geval van echtscheiding bestudeerd zou worden, zou blijken, dat de een of andere zonde er de oorzaak van is geweest. Laat het volk deze grote les leren, dat zonde leed met zich meebrengt, en niets anders; dat geluk uitsluitend door gerechtigheid komt en dat de dagelijkse toepassing van onze godsdienst liefde, vrede en harmonie in ons tehuis brengt, waardoor echtscheiding onbekend wordt.

(Uit: „The Church News“.)

Voorjaarsconferenties

in de Nederlandse Zending.

Apeldoorn	15 Februari
(District Zutphen en Almelo)	
Rotterdam	29 Februari
Den Haag	14 Maart
Amsterdam	28 Maart
Groningen	11 April
Utrecht	25 April

De aanvangstijden der bijeenkomsten en adressen der vergaderzalen zullen nader bekend worden gemaakt.

*Nieuwjaars-
groeten*

Het is geen kunst om te gaan zeilen
Bij blauwe lucht en zonneschijn,
't Is niets om dingen te verrichten
Die voor elkeen gemak'lijk zijn.
Maar 't geeft je vreugde in het harte,
Er trilt voldoening door je heen,
Als j'er in slaagt iets te verrichten
Dat in 't begin onmoog'lijk scheen.

Ja, we hebben in 1947 door alle weer en wind gezeild; geen dag lag het schip der Nederlandse Zending stil. Met volle zeilen stevende het over de golven voort; de gehele bemanning was in touw, om het vele werk te verrichten, en door hun arbeid werd in 1947 een grote afstand afgelegd. Soms waren de golven hoog; soms was er tegenwind, maar niets was sterk genoeg, om het schip tegen te houden of in gevaar te brengen.

Dank aan alle werkers, die hun krachten gegeven hebben, die dag aan dag klaar stonden, wanneer hun hulp gevraagd werd. Zij hielden het Evangelielicht brandend, zij toonden, dat in hun hart een getuigenis leeft van het werk der Laatste Dagen, een getuigenis zoals van Petrus, die op de vraag van Jezus „Wie zegt gij dat ik ben”, zonder aarzeling ant-

woordde: „Gij zijt de Zoon des levenden Gods.”

Er werden in 1947 grote prestaties geleverd, het is een jaar geworden, dat in de geschiedenis der Nederlandse Zending met ere vermeld zal blijven. Wij achten het een voorrecht, te mogen werken met mannen en vrouwen, die zich bewust zijn van hun roeping, en bereid zijn alles, zelfs zichzelf te verloochenen in de dienst des Heren.

Dat de Heer U ook in het komende jaar Zijn rijkste zegen moge schenken, dat Hij U moge bekwamen tot de roeping, die U is toevertrouwd, opdat Uw licht onder de kinderen der mensen moge schijnen, is de oprechte wens van

Uw broeder en zuster
in het Evangelie,
Cornelius Zappey,
Adriana M. Zappey.

ZENDELINGEN IN DE NEDERLANDSE ZENDING.

Van links naar rechts: 1e rij: Ronald E. Poelman, Ivan M. van Leuven, C. John van Beekum, Hendrik de Boer, Anna de Boer. 2e rij: Bartel van Oostendorp, LeGrande Mondfrans, Erich Wierz, Walter J. Coyne. 3e rij: Cornelia D. Vermij, Abraham Vermij. 4e rij: (links) Jesse F. Heath; (rechts) Conrad W. Bolter, Schuine rij: Joseph H. Steenblik, Norman Wade, August W. Jaussi, Ralph H. Steenblik, Lewis H. de Young, Albert G. Noorda. 5e rij: Pieter Vlam, Johanna M. Scheuller, Gerardus I. Scheuller. 6e rij: Jesse E. Strobel, Jack C. Higbee, M. George Tonks, Jacob van Goor, Heye Hommes.

ZENDELINGEN IN DE NEDERLANDSE ZENDING.

Van boven naar beneden: 1e rij (links): Cornelius de Jong, Johanna de Jong, Albert L. Fisher, Richard L. Castleton, Blaine F. Anderson, Johanna A. Sehlmeier, Norma C. Sanders. 2e rij: Symen Stam, Tine C. S. Hartman, Merrill G. Shupe, Robert H. de Boer. 3e rij: John J. Roothoff, Georgia V. Stam, Dirk J. Oliekan, President Cornelius Zappey, Adriana M. Zappey, Catharina H. Roth, Johanna T. van den Hazel. 4e rij: John Vreeken, William Woltjer, Wallace D. Hart, Roelof Lagerweij. 5e rij: Maria T. Vreeken, Herman Uffens, Andries J. Heining, William B. Hesterman. 6e rij: S. Elisabeth van der Toolen, Harold W. Atkins, Beatrice L. Uffens, Harold D. Blanch, Catharina V. Siphkema, Thys Siphkema.

ZENDELINGEN IN DE NEDERLANDSE ZENDING.

Van links naar rechts: 1e rij: Nicolaas Stolk, William H. Davis, S. Beth Modderman, Benjamin Barton, Nicholas Vanderlinden, Renstje Vanderlinden. 2e rij: Ferrin L. Allen, Frank L. Cottrell, Richard M. Koplin, Sybilla J. H. Brinksma, Gene K. Edvalson. 3e rij: Jesse E. Vanderhoof, Evan W. Lee, Clyde K. Rudd, Johanna Bruin, Johannes Bruin, Joseph L. van Leeuwen. 4e rij: LeGrand D. Hubbard, Rebekka Jansen, Gertrude Vriens, Richard D. Gardner. 5e rij: Dean C. Odenwalder, Francis W. Robison, Jacob Kapp, Jesse D. Curtis, Ephraim J. W. Bierman. 6e rij: Hendrik Dinkelman, Harmon J. Tobler, Richard J. Oliekan, John de Young, Meade E. Nielson.

ZENDELINGEN IN DE NEDERLANDSE ZENDING.

Van links naar rechts: 1e rij: Leendert Versius, Pieterneus C. Versius, Amy W. Harman, Stuart S. Zaugg, Wayne H. Thornock. 2e rij: Cornelia J. W. de Waal, Donald L. Timmerman, Albert P. Sieverts, Paul R. Jacobsen, Sarah E. de Haan, Joost de Haan. 3e rij: John van Haaren, James E. Denos, Kwenden V. Nelson, Gabriel Mes, Richard Mondfrans, Nellie Mondfrans. 4e rij: Pieter 't Hart, Lucretia 't Hart, Kenneth B. Done, Paul D. Levie, Lothar Nestman. 5e rij: Richard W. Stokes, Mildred K. Seegers, Marion T. Millett, Glen E. Young, Wilford E. Hubert.

Al deze zendelingen
zult U kunnen ontmoeten op de

PINKSTER CONFERENTIE

14 en 15 Mei 1948
te Rotterdam

*

President en Zuster
Alma Sonne
van de Europese Zending
zullen aanwezig zijn.

*

Maakt U klaar voor de grote
gebeurtenis van 1948!

Ook voor U is een plaats gereserveerd.

*

Wij maken de balans op!

Een overzicht van het Zendingswerk in Nederland gedurende 1947.

Het is een aangename taak, de cijfers over het afgelopen jaar te mogen rangschikken. Welk onderdeel van het werk we ook bekijken, het geeft een blij beeld te zien van vooruitgang en activiteit. En we kunnen de verleiding niet weerstaan, enige vergelijkingen te maken.

Verordeningen.

Het aantal dopelingen bedroeg in 1947 294, in 1946 162. Er werden 132 kinderen ingezegend, en er waren 11 sterfgevallen.

De doopdiensten waren als volgt over de districten verdeeld:

District Rotterdam . . .	118
„ Amsterdam . . .	65
„ Den Haag . . .	41
„ Groningen . . .	34
„ Zutphen	23
„ Utrecht	13

294

Dordrecht was de gemeente, die procentsgewijze de grootste ledenaanwas boekte; het aantal dopelingen bedroeg 33 (ongeveer 17% van het ledental). Het wordt op de voet gevolgd door Schiedam met 22 dopelingen (16%) en Arnhem met 15 dopelingen (15%).

Een zeer voorname post op de balans van 1947 is

Emigratie.

Er vertrokken niet minder dan 174 onzer leden naar het westelijk halfmond; bijna allen vestigden zij zich in Utah. Mocht dit verlies van vele waardevolle krachten angstwekkend lijken... geen nood! Anderen stonden klaar om hun taak over te nemen, en Zending en organisaties verkeren door hun arbeid in uitstekende toestand. De getallen tonen dit aan in de gegevens betreffende de opkomsten tijdens

Conferenties.

Interessant zijn de cijfers betreffende de districtsconferenties. Deze verheugen zich in stijgende populariteit, en vormen thans gebeurtenissen, waarnaar een ieder uitkijkt. In geen enkel district is het nog mogelijk, de conferenties in eigen zaal te houden; er moeten ruime zalen gehuurd worden. Het aantal aanwezigen op de voorjaarsconferenties in 1947, dat reeds een belangrijke stijging te zien gaf, wordt nog overtroffen door de najaarsconferenties, hetgeen U in het onderstaande lijstje kunt zien.

	Voorjaars- conferentie	Najaars- conferentie
Rotterdam	501	552
Den Haag	365	425
Amsterdam	405	389
Groningen	209	269
Utrecht	191	386
Zutfen	—	227
Almelo	—	124
	1671	2372

Op de Zendingsconferentie in Juni 1946 waren \pm 500 personen aanwezig, in November 1946 ruim 1000, en in Mei 1947 bijna 1200. Ditzelfde aantal was aanwezig op het Pionier-Eeuwfeest te Amsterdam in Augustus 1947.

Onze leden in de tropen.

Er is een groep leden, die ver van ons verwijderd zijn, maar niettemin tot de Nederlandse Zending behoren; het zijn degenen, die om militaire of andere redenen naar Oost- en West-Indië zijn vertrokken. Hun aantal is gedurende 1947 aanmerkelijk gestegen; op het ogenblik bevinden zich volgens onze gegevens 8 leden der Zending in West-Indië en 25 in Oost-Indië. Met deze broeders en zusters wordt schriftelijk contact onderhouden door middel van persoonlijke brieven en de „Post uit Holland”, een speciale uitgave voor de leden in Oost-Indië.

Zeer verblijvend is het bericht, dat deze leden thans op drie plaatsen vergaderingen met elkaar houden, nl. op Curaçao, in Batavia en Soerabaja. Naar deze bijeenkomsten wordt met verlangen uitgekeken, en zij zijn een grote steun voor deze, merendeels jonge leden, die zover van familie, tehuis en Kerk verwij-

derd zijn, en vaak onder moeilijke omstandigheden leven. Enkelen hunner bevinden zich reeds meer dan tien jaar in Indië, en hebben gedurende die tijd nimmer leden der Kerk ontmoet, om van vergaderingen maar niet te spreken.

Een eresaluut voor al onze leden in Oost- en West-Indië, die tonen, wat getrouwheid aan een ideaal betekent!

En nu..... 1948!

Nog vele andere posten op de balans van 1947 zouden besproken kunnen worden; het openen van nieuwe gemeenten, het toegenomen aantal zendelingen, de groei der onderorganisaties, de activiteit in de gemeenten. Maar wij willen het hierbij laten. 1948 wacht op ons! We zien niet terug, maar vooruit. De zorg, waarmee onze Hemelse Vader over Zijn kinderen waakt, was zichtbaar in de rijke zegeningen, die gedurende het afgelopen jaar het werk in de Nederlandse Zending kenmerkten. Dankbaar voor de geest, die de leden bezielt, zien wij de toekomst met vertrouwen tegemoet. De donkere hemel deert ons niet; onze Hemelse Vader heeft de leiding, en er zal niets gebeuren, dat Hem niet bekiend is. Wij weten, wat er van ons verwacht wordt, en staan immer gereed het werk te doen, dat ons is toevertrouwd, trots op het in ons gestelde vertrouwen. Is er één enkele reden om te aarzelen? Neen!

Voort, onvermoeid,
't Verleden geeft ons moed,
DAADGELOOF ZEGEPRAALT!

DE GESCHIEDENIS

Hoofdstuk 12: Nog meer vooruitgang.
Een machtig volk.

Speciaal verteld en

VAN DE KERK

getekend voor de jeugd

93

Toen Brigham Young in 1877 stierf, werd zijn stofelijk overschot door een treurend volk ter ruste gelegd in het grote rijk, dat hij gesticht had.

94

Andere geïnspireerde leiders zetten het werk voort — mannen van grote wijsheid en geestelijke kracht. Zij bleven het volk leiden in paden van ijver en gerechtigheid.

95

Onder deze wijze leiders groeide de Kerk in omvang en invloed. De wijze, waarop een rein leven en gezonde ontspanning bevorderd werden, overtrof alles, wat elders gevonden werd.

96

Jeugdorganisaties kwamen tot stand — de Zondagsschool in 1849, het Jeugdwerk in 1878. De jongens en meisjes leerden, hoe zij goede en nuttige burgers konden worden. Thans is vastgesteld, dat Utah „in de gehele natie op de eerste plaats staat, gerekend naar het aantal mannen en vrouwen van opvallende bekwaamheid.”

Onderzoekt de Schriften

door President ALMA SONNE.

De Bijbel behoort gelezen te worden. Hij bevat uiterst kostbare waarheden, die van vitaal belang zijn voor de ontwikkeling des menschen. Zijn godsdienstige betekenis wordt in alle christelijke landen erkend. De Bijbel is een krachtige getuige voor het bestaan van God en de goddelijke zending van Jezus Christus. Hij is voor duizenden een bron van troost en kracht geweest in tijden van verdriet en ontgoocheling. Zijn bladzijden zijn gevuld met waardevolle uitspraken betreffende de levenswijze en het geestelijke en morele welzijn der mensheid. Hij vloeit over van toepasselijke en treffende opmerkingen over het gedrag en de verstandhouding der menschen in hun dagelijks leven.

De invloed van de Bijbel strekt zich uit tot de wetten en regeringen van natiën, en tot de kunst, literatuur en gebruiken van rassen en volken. Niet één boek wordt zo veel gelezen. Zijn woorden bevatten een merkwaardige heiligheid en kracht. Hij bevat de boodschappen van machtige profeten, die ze gesproken hebben „van den Heiligen Geest gedreven zijnde.“ (II Petr. 1 : 21). We vinden er ook de woorden, die Jezus sprak, toen Hij onder de menschen woonde en predikte: Zijn meesterlijke Bergrede en

Zijn vermaningen tot naasten en vrienden.

De geschiedenis bewijst, dat de Bijbel de levens van menschen en natiën onherroepelijk veranderd heeft. Hij heeft het mensdom in het hart getroffen. Grote mannen hebben hun roem verworven door getrouwheid aan dit heilige geschrift. Hij brengt ons tot een beter leven, tot geloof in God en een heilzame eerbied voor Zijn wetten en geboden.

Het was de Bijbel, die de Profeet Joseph Smith in de tegenwoordigheid van de Vader en de Zoon bracht, en de deur opende tot een nieuw Evangelietijdperk. Duizenden menschen zijn tot de Kerk gekomen door hun bekendheid met Bijbelse leerstellingen.

Bijbelse nasporingen en een diepgaand onderzoek van de heilige geschriften hebben veel bijgedragen tot een intelligent en verstandig gebruik van de Bijbel. Eerlijk wetenschappelijk onderzoek zal tenslotte elke twijfel met betrekking tot zijn goddelijke afkomst en zijn betrouwbaarheid als een gids voor de menselijke vooruitgang wegnemen.

Het is begrijpelijk en natuurlijk, dat de meeste menschen zich tot de beproefde wijsheid van het verleden wenden. De Bijbel bevat de wijsheid der eeuwen en de openbaringen van Gods macht

tot heil der menselijke familië. Zijn bladzijden brengen ons grote troost, en een dieper inzicht in het doel des levens.

De Profet Joseph Smith bestuurde de Schriften met ijver en inzicht en trachtte de verwarring en moeilijkheden, die uit het verschil in uitlegging voortkwamen, te doen verdwijnen. Hij was een uitgesproken voorstander van Bijbelstudie en -onderzoek. Het door hem aan het licht gebrachte Boek van Mormon bevestigt en bekrachtigt de Bijbelse profetieën als het woord van God.

Brigham Young, de Profet en

Pionier, spoorde de Heiligen der Laatste Dagen aan, de Schriften te lezen, al waren ze duizend, twee duizend of vijfduizend jaar geleden geschreven. „Leest gij ze, alsof gij in de plaats stond van de mensen, die ze schreven?” vroeg hij. De Bijbel is het duidelijkste toonbeeld van God's zorg voor de eeuwige bestemming des mensen.

„Onderzoekt de Schriften”, zei Jezus, „want gij meent in dezelve het eeuwige leven te hebben; en die zijn het, die van Mij getuigen.” (Joh. 5 : 39).

President Sonne bezoekt de Duitse, Zwitserse en Franse Zending.

Tijdens zijn verblijf in Berlijn vergaderde President Sonne met de locale zendingen van de Oostduitse Zending. Hij vertoefde ook te Frankfurt am Main, waar het Hoofdkantoor der Westduitse Zending gevestigd is, en te Karlsruhe, waar een door 362 personen bezochte middagvergadering werd gehouden.

In Genève en Lausanne werden vergaderingen bezocht. De Franse Zending heeft nu 75 zendingen, het grootste aantal in haar geschiedenis, en de hui-

dige en toekomstige mogelijkheden stemmen President Barker optimistisch. De zendingen worden goed ontvangen, en de openbare bijeenkomsten, die in vele plaatsen gehouden worden, trekken veel belangstelling.

Districtsconferentie te Berlijn trekt 2000 bezoekers.

Tweeduizend personen bezochten de conferentie van het Berlijnse District van de Oostduitse Zending, die op 23 Nov. j.l. plaats vond. De vergaderingen werden gehouden in de door Hitler gebouwde „Deutsche Staatsoper”. De Pre-

sidenten Alma Sonne, Walter Stover en Jean Wunderlich waren aanwezig; voorts Duitse en Russische officieren. Een zangkoor van 120 stemmen, begeleid door een uitstekend orkest, verzorgde de muziek. Men kon tijdens de uitvoeringen een speld horen vallen.

Concert te Oslo.

Het zangkoor te Oslo, een der beste in de Kerk, werkte onlangs mede aan de conferentie van het district Oslo in de Noorse Zending. Op de Zaterdag voor de conferentie organiseerde het koor een concert, waaraan verscheidene vooraanstaande Noorse musici medewerkten. De conferentiebijeenkomsten trokken een record aantal bezoekers.

Zendingen naar Antwerpen, België.

De werkzaamheden in de Nederlandse Zending zijn uitgebreid tot Antwerpen,

België. Kortgeleden zijn daar vier zendingen geplaatst. Later zullen meer zendingen van de Nederlandse Zending in het Vlaamse gedeelte van België gaan arbeiden.

Succesvolle conferentie in Tsjecho-Slowakije.

Onder leiding van President Wallace F. Toronto van de Tsjecho-slowaakse Zending werd kortgeleden een conferentie in Brno gehouden. President Toronto bood de burgemeester van Brno een Boek van Mormon aan. De burgemeester verzekerde de Heiligen, dat zij welkom waren in zijn stad. Dit was de eerste conferentie, die na de oorlog in de Tsjecho-slowaakse Zending is gehouden.

Ook de joviale en voortvarende President Toronto heeft meer zendingen dan ooit tevoren. Op uitstekende wijze brengt hij de bevolking van „het hart van Europa“ op de hoogte van de leerstellingen en doeleinden der Kerk.

De ZUSTERS-HULPVERENIGING

Aan het eind van ieder jaar wordt de balans opgemaakt, waardoor bekend wordt, of wij winst dan wel verlies zullen boeken.

Dit is ook met de Z.H.V. het geval. Wanneer alle rapporten binnen zijn kunnen wij zien of er winst of verlies is.

Maar wij gaan ook onze persoonlijke balans opmaken. Wat is de uitkomst? Hebben wij winst of verlies te boeken, met andere woorden, kunnen wij tevreden zijn over onszelf in het afgelopen jaar? Of was de uitkomst, die wij onze Hemelse Vader hebben aan te bieden, een verliesrekening?

Wij nimmer op onszelf roemen. Want al is het resultaat goed, wij weten, dat het altijd nog beter kan. Erger is

het natuurlijk, met verlies uit te komen. Verloren tijd is nimmer in te halen.

Toch mag dit ons niet terneerdrücken. Dan met goede moed voorwaarts. Denk aan de gelegenheid, die God ons in Zijn genade schenkt, om in het nieuwe jaar goed te maken, wat wij in het oude verzaakten.

Zusters, laten wij in dit nieuwe jaar ons uiterste best doen. Er zal blijdschap in ons zijn, wanneer wij aan het eind van 1948 onze balans weer opmaken, en de uitkomst zal gunstiger zijn dan voorheen.

Dat God U allen lust in Zijn werk moge geven, en U moge zegenen met gezondheid, vrede en liefde voor elkander, is de bede van Uw

Z.H.V.-Hoofdbestuur.

Z.H.V.Nieuws.

Het Hoofdbestuur der Z.H.V. wenst alle medewerkers (sters) een gezegend nieuwjaar.

Als assistente van het Z.H.V. Hoofdbestuur werd aangesteld zr. A. Diepeveen-van Hurk te Rotterdam. Zij zal zich belasten met de leiding over naaien handwerken.

Op 22 December j.l. werd door het Z.H.V.-bestuur te Den Haag een Kerstavond aangeboden aan de leden der Z.H.V. en alle Priesterschapsdragers. Het was een zeer mooie en goed georganiseerde avond, die niet licht vergeten zal worden.

De Onderlinge Ontwikkelingsvereniging

Hopman Reys, leider van het Padvinderswerk in de Nederlandse Zending, schreef de volgende oproep:

IK KAN NIET, zegt de trage.
En DAAROM kan hij niet.

„Kan niet” staat niet in het woordenboek, en zeker niet in een Mormoons woordenboek.

Heel de wereld schreit ach en wee over die arme jeugd. Gaat gij ook langs de weg staan klagende, dat de jeugd er toch zo treurig aan toe is? Dan komen we niet verder!

Pak aan, en trek mee aan de strengen, opdat ze voor verval gevrijwaard worden!

Doe het echter niet in de hoop, daarvoor lauweren te zullen ontvangen; dan zult ge bedrogen uitkomen.

Kom, de jeugd wacht op U! Zet alle vooroordelen van U af, misschien kunt ge één ziel redden, die verlangend uitziet naar hulp. Als gij die hulp eens waart?

Een nieuw jaar ligt voor ons open. Blijf niet staan, maar schaar U in der strijd'ren rij! Laat het nieuwe jaar U nieuwe vreugde schenken, doordat ge een nieuwe taak op U neemt.

Dat de Heer U moge zegenen en sterken in Uw goede voornemens gedurende het jaar 1948, is de wens en bede van Uw broeder in het Evangelie, E. W. Reys.

Buitenlandse correspondentie.

Het Rotterdamse O.O.V. Bestuur heeft zich na overleg met het Hoofdbestuur in verbinding gesteld met de Zendingspresidenten in Europa, en adressen gevraagd van personen, die met Nederlandse O.O.V.-leden willen corresponderen. Aan dit verzoek is zeer bereidwillig gevolg gegeven, en het Rotterdamse O.O.V.-Bestuur is thans in het bezit van ± 50 adressen in Engeland, Frankrijk, Zwitserland, Denemarken, Noorwegen, Zweden, Oostenrijk, Finland en België. Met deze correspondentie wordt beoogd: het kweken van vriendschapsbanden en wellicht het uit-

wisselen van logé's.

Alle O.O.V.-leden, die met personen in het buitenland wensen te corresponderen, kunnen zich schriftelijk opgeven bij br. A. L. de Waal, Meiland 55, Rotterdam Z., met vermelding van naam, voornaam, leeftijd, geslacht en adres. Voorts met welk land, in welke taal en met welke sexe men wenst te corresponderen. Met de Scandinavische landen kan, behalve in de landstaal, gecorrespondeerd worden in de Engelse taal, met Zwitserland in de Duitse en Franse taal, met Oostenrijk in de Duitse en met Frankrijk en België in de Franse taal.

Gebeurtenissen in de Zending.

Districtsconferentie te Utrecht.

De op 13 en 14 December j.l. gehouden Utrechtse Districtsconferentie was een waardige afsluiting van de serie najaarsconferenties. De mooie zaal van het gebouw „Trianon“ was tot de laatste plaats gevuld, en tijdens de avondbijeenkomst werden 386 aanwezigen geteld.

Des Zaterdagavonds werd door de Utrechtse leden het geestige blijspel „Vader Vrijgezel“ met veel succes ten tonele gebracht. De uitbeelding van verscheidene karakters was buitengewoon goed, en men oogstte verdiende bijval. De opbrengst van deze avond was bestemd voor de Zondagsschoolkas, met het oog op het Kerstfeest.

In de ochtendvergadering, die op 14 Dec. gehouden werd, waren de sprekers: Oud. N. Stolk, Zr. C. J. W. de Waal, Oud. R. Poelman, Oud. K. B. Done, Oud. N. Vanderlinden en Oud. A. J. Heining.

In de avondbijeenkomst werd het woord gevoerd door Oud. Th. Sipkema, Oud. G. T. Riebeek, Oud. D. J. Oliekan en President C. Zappey. De aanwezige bezoekers hebben op deze conferentie ruimschoots de gelegenheid gehad, zich een goede indruk te vormen van hetgeen de Kerk leert en voorstaat. Indrukwekkend was het moment, waarop Pres. Zappey alle aanwezige zendelingen een ogenblik deed opstaan, om daarna te spreken over het z.g. „Mormoonse gevaar“.

Voor muzikale afwisseling zorgden de „Zingende Moeders“, het Utrechtse Zangkoor en Oud. R. H. Steenblik.

Doopdiensten.

Op 14 December j.l. werden te 's-Gravenhage de volgende personen gedoopt: Jannetje van Strien, Catharina Johanna Jannetje Dingemans, Corrie Nathalia Diender en Charles Henri van Soldt door Oud. M. G. Shupe; Johann Karl Friedrich O'Kon en Elisabeth Maria Wilhelmina Hendrika van Proosdij door Oud. F. L. Cottrell; Johanna Jacoba Catharina Dingemans en Isabella Maria van Soldt door Oud. R. L. Castleton.

Op 21 December j.l. werd te Rotterdam een doopdienst gehouden, waar 8 personen tot de Kerk toetraden.

Oud. J. J. Roothoff doopte Dirk Hendrik Brand, Johanna Catharina Breedveld en Jan Breedveld; Oud. E. W. Reys doopte Petrus Steenbakkers, Geertruida Johanna Steenbakkers-Stark en Geertruida Johanna Steenbakkers; Oud. J. van Beekum doopte Hans Pruijt en Cornelis Maquelin.

Op 28 December werden te Dordrecht Cornelis Johannes van Namen, Adriana Grobben, Margarethe Hendrike Grobben en Christiaan Johannes Mookhoek gedoopt door Oud. G. J. Scheuller.

Van harte verwelkomen wij deze nieuwe leden in ons midden, en wensen hun geluk met deze gewichtige stap, die hun zeker nimmer zal berouwen, als zij er naar streven, hun Hemelse Vader de eerste plaats in hun leven te geven.

Ingezegend.

Op 7 December j.l. werden te Den Haag ingezegend: Johannes Trijssenaar en Maria Liena Kleyweg, kinderen van Karel G. Kleyweg en M. Trijssenaar.

Op dezelfde datum werden te Amsterdam Leonardus Linning en Rudolf Linning ingezegend, zoons van Johannes Linning en Elisabeth Tau. Te Leiden werd op die dag Johan Nijkiel ingezegend, zoon van Catharina M. Nijkiel.

Op 14 December j.l. werden te Den Haag ingezegend Wilhelmus Johannes Mulder en Johannes Mulder, zoons van Philippus Dirk Mulder en Isabella M. van Soldt.

Op 21 December j.l. werd te Rotterdam Hubertus Johannes Steenbakkers ingezegend, zoon van Petrus Steenbakkers en Geertruida J. Stark. Op 25 December j.l. werden aldaar ingezegend: Anthonia Johanna van der Knaap, dochter van Arend A. van der Knaap en Anthonia J. Eijeriks; Geertruida Maria van der Zwaan, dochter van Nicolaas van der Zwaan en Maria F. van Oorschot en Sonja Bouter, dochter van Harry Bouter en Janna W. Denis.

Op 4 Januari j.l. werd te Rotterdam ingezegend: Cornelis Hendrikus de Ligt, zoon van Cornelis H. de Ligt en Hille-gonda van Hulst.

Geordend.

Op 2 November j.l. werden Jan Blokzijl en Rodinus Dallinga te Groningen tot Diaken geordend. Op dezelfde datum werd te Hilversum Evert Dijkhuizen tot Diaken geordend.

Op 30 November j.l. werd te Apeldoorn Joseph Dodenbier tot Diaken geordend. Op 7 December j.l. werd Dirk Gijsbert Dicou aldaar eveneens tot Diaken geordend.

Op 15 December j.l. werd Roelof Lagerweij van de Amsterdamse gemeente tot Ouderling geordend.

Op 21 December j.l. werd Meenco Birza te Groningen tot Diaken geordend.

Op 1 Januari j.l. werd Frederik Johannes Riebeeck van de Goudse gemeente tot Priester geordend.

Op 4 Januari j.l. werden te Rotterdam Adriaan Leendert de Waal en Engelbertus C. Visser tot Ouderling geordend; tevens werden de volgende broeders tot Diaken geordend: Nicolaas van der Stel, Johan George van 't Wout, Dirk van Straten, Francois Melears Jr., Antonius Pieter Kip en Marinus W. J. Brijs.

Op dezelfde datum werden te Den Haag Mattheus Asmus tot Priester en Stephanus Asmus tot Leraar geordend.

Gehuwd.

Op 17 December j.l. werd te Den Haag door Oud. Th. Sipkema het huwelijk ingezegend van Johan C. F. O'Kon en Suzanna Chr. P. Schouw.

Op 31 December j.l. werd te Rotterdam door Oud. Wm. Woltjer het huwelijk ingezegend van Tinus M. Diender en Hendrika J. Blom.

Wij wensen beide echtparen van harte geluk met deze stap.

Overleden.

Op 15 Mei j.l. overleed te Rotterdam Cornelia Burchart-de Vos, op de leeftijd van 71 jaar. Zij was sinds 1908 lid der Kerk.

Op 2 October j.l. overleed David Jan de Bruin van de Rotterdamse gemeente op de leeftijd van 3 maanden.

Aankomst en verplaatsing van zendingen.

Op 13 December j.l. werd Oud. Frank

L. Cottrell verplaatst van Delft naar Haarlem, en Oud. Harmon J. Tobler van het Zendingskantoor naar Haarlem.

Op 27 December j.l. kwamen William B. Hesterman en Wayne H. Thornock in Nederland aan om een zending te vervullen. Zij hebben resp. in Almelo en in Leiden hun arbeid aangevangen.

Op 27 December j.l. werden de volgende overplaatsingen bekend gemaakt: Oud. Albert L. Fisher van Almelo naar Amsterdam; Oud. Ronald E. Poelman van Utrecht naar Gouda (als gemeente-president); Oud. LeGrande Mondfrans van Utrecht naar Delft (als gemeente-president); Oud. Richard J. Oliekan van Delft naar Utrecht (als gemeentepresident); Oud. Harold D. Blanch van Almelo naar Utrecht; Oud. Andries J. Heining van Utrecht naar Antwerpen (als districts-president); Oud. Meade E. Nielson van Leiden naar Almelo (als gemeentepresident).

Op 29 December werd Oud. Wilford E. Hubert overgeplaatst van Alkmaar naar Amsterdam.

Op 5 Januari j.l. werd Oud. Richard W. Stokes overgeplaatst van Arnhem naar Amsterdam, en Oud. Wallace D. Hart van Arnhem naar het Zendingskantoor.

Op 7 Januari j.l. werden Oud. Glen E. Young en Oud. John van Haaren overgeplaatst van Amsterdam naar Antwerpen, en Oud. Lewis H. de Young van Amsterdam naar Den Haag.

Op zending geroepen.

Op 15 December j.l. werden Oud. Roelof Lagerweij en zr. Sibylla H. J. Brinkma van de Amsterdamse gemeente op zending geroepen, en op het Zendingskantoor tot dit ambt aangesteld. Zij hebben hun arbeid resp. in Delft en Amsterdam aangevangen.

Op 6 Januari j.l. werd zr. Gertrude Vriens, die reeds sinds enige tijd als gast uit Amerika in Nederland vertoef, op zending geroepen. Zij werd door Pres. C. Zappé tot dit ambt aangesteld, en heeft haar arbeid in Rotterdam aangevangen.

Wij achten het een voorrecht, dat deze drie personen tot de zendingsarbeid zijn geroepen, en wij wensen hun des Heren rijkste zegen.

Zending beëindigd.

Op 27 December j.l. moest Oud. Hendrik Landward om zeer droeve reden zijn zending plotseling beëindigen. Aan de vooravond van het Kerstfeest werd n.l. op het Zendingkantoor een telegram ontvangen met het bericht, dat Oud. Landward's echtgenote ernstig ziek was, en overkomst dringend gewenst. In allerijl werden maatregelen genomen, om voor Oud. Landward vliegtuigpassage voor Amerika te verkrijgen. Twee dagen later, op de ochtend van zijn vertrek, arriveerde een tweede telegram, met het bericht van zr. Landward's overlijden. Een grotere slag had Oud. Landward wel niet kunnen treffen, en het verlies was des te zwaarder, omdat hij reeds meer dan anderhalf jaar in Nederland was, en met verlangen naar hereniging met zijn echtgenote uitzag. Op zijn hoge leeftijd heeft hij in dienst van zijn Hemelse Vader alles verlaten, wat hem lief was, en is hij naar zijn voormalige vaderland teruggekeerd, om van het Herstelde Evangelie te getuigen.

Oud. Landward kwam op 25 Mei 1946 in Nederland aan, en heeft sindsdien als districts-president gearbeid in Rotterdam, Amsterdam, Utrecht en Antwerpen. Met grote activiteit heeft Oud. Landward al deze districten bestuurd, en velen zijn door hem in aanraking met de Kerk gekomen. Hij was voor de jonge zendingen een voorbeeld van plichtsbetrachting, en leerde hun de belangrijkheid van het tractaatwerk. De Zending verliest in hem een van haar meest ervaren werkers.

Oud. Landward bevindt zich thans weer in Salt Lake City. Moge onze Hemelse Vader hem zegenen, opdat hij het geleden verlies zal kunnen dragen, en met hoop in zijn hart zal uitzien naar de hereniging met zijn geliefde vrouw, wier

verlies, behalve door hem, betreurd wordt door kinderen, kleinkinderen en vrienden.

Wijzigingen in besturen.

Op 7 December j.l. werd Oud. Jac. Oenes eervol ontslagen als president van de gemeente Groningen, daar hij binnenkort naar Zion zal vertrekken. Oud. Oenes heeft de Groningse gemeente jarenlang bestuurd op een wijze, die moeilijk verbeterd kan worden. Onder zijn leiding beleefde deze gemeente een bloeitijdperk, en leverde zij in het Voorzorgswerk een bijdrage, die aller bewondering afdwong. Oud. Oenes was tevens dirigent van het Groningse zangkorps, dat op verscheidene conferenties zulke uitstekende prestaties heeft geleverd.

De muzikale activiteit in de Nederlandse Zending zal in het vervolg bevorderd worden door een muziekcomité, waarvan Oud. J. G. Kemker, v. Borssenburgerstraat 17, Amsterdam, de leiding heeft. Op 8 Januari j.l. werd hij als zodanig aangesteld. Dit comité zal o.a. samenwerken met de plaatselijke zangkoren, en advies en hulp verlenen in voorkomende gevallen. Op het ogenblik wordt gewerkt aan de voorbereiding van het grote muziekfeest, dat tijdens de a.s. Pinksterconferentie plaats zal vinden.

Alle rapporten en poststukken, bestemd voor het secretariaat der Genealogische Vereniging in de Zending, kunnen geadresseerd worden aan Oud. G. Diender, Koningin Emmakade 84, Den Haag.

Vertrokken.

In November j.l. vertrok br. Jan Slager van de Amsterdamse gemeente naar Utah.

Op 2 Januari j.l. vertrokken met het s.s. „Nieuw-Amsterdam” 19 leden der Nederlandse Zending naar Amerika. Het waren: Oud. Gerardus T. Riebeek, zr. P. Riebeek-'t Hart, en Frederik J. Riebeek; Zr. Velma L. E. Tielenburg; Hendrik Copier; Wilhelmina M. Flink; Teuntje v. d. Merwe; Wilhelmina Grobten; Papke J. Bos, Albertje Bos-la Groen en Richard W. Bos; Hendrina J. Doris; Grietje Bos-van der Ploeg; Albert Olthof, Berendina Olthof-Bos, Greta D. Olthof, Marchina M. Olthof, Albert D. Olthof en Jacob Arie Olthof.

De familie Riebeek is welbekend in alle gemeenten der Zending. Oud. Riebeek heeft gedurende bijna vijftien jaar over het genealogische werk in de Zending de leiding gehad, en ontelbare malen heeft hij op conferenties en vergaderingen over dit werk, dat hem zo na aan het hart ligt, gesproken. Wij danken hem de Nederlandse uitgave van het boek „De weg tot volmaking” en het „Genealogisch Handboek”. Oud. Riebeek heeft voorts over de Goudse gemeente gepresideerd, Zr. Riebeek heeft haar krachten gegeven in Z.H.V. en Jeugdwerk; zij is o.a. Presidente geweest van het Jeugdwerk in de Nederlandse Zending. Frits Riebeek heeft gedurende de laatste vier maanden vrijwillig zijn tijd en krachten ter beschikking van de Zending gesteld, en op het Zendingkantoor bij velerlei arbeid de helpende hand gereikt. Wij laten hieronder enkele afscheidswaarden van de familie Riebeek volgen, die doen zien, dat die serieuze broeder Riebeek, die ons zo ernstig kon toespreken, ook heel wat gevoel voor humor heeft.

„Zo zal dan spoedig de dag aanbreken, waarop wij ons zullen mogen inschepen op dat grote zoekasteel, de „Nieuw-Amsterdam”, om daar in overeenstemming met onze geringe waardigheid in een klein ijzeren hokje de overtocht naar de Nieuwe Wereld te maken. Terwijl ik, mede namens mijn vrouw en zoon Frits, deze regels schrijf, buldert de wind om het huis en vertelt de radio over een meter sneeuw in de straten van New-York. Maar wanneer U dit leest, hopen wij bij de centrale verwarming van onze gastheer, hem en zijn goede vrouw onze reisavonturen te vertellen, en op zijn Amerikaans zal de wind dan tot een orkaan en de sneeuw tot twee meter zijn aangegroeid. En nu gaan we af-

scheid nemen. Ik ga veel te graag om verdrietig te zijn, vooral omdat mijn moeder en andere kinderen ons waarschijnlijk nog dit jaar na zullen komen. Mijn vrouw is wat bang voor de leeuwen en beren, waarvan wij haar verteld hebben — zij protesteert heftig en vindt dit niet leerzaam voor „De Ster” — maar wil toch graag met haar man mee. En zoon Frits wil een auto en een radio hebben en nog veel meer. Maar achter dit alles staat de ernst van het optrekken, het opgeven van veel, dat ons lief was en het afscheid van velen, die ons gedurende de afgelopen jaren in de Kerk lief zijn geworden.

Gedenkt ons nog eens, broeders en zusters, in Uw gebeden; en als wij U eens wat gezegd of gedaan hebben, dat beter had kunnen zijn, vergeet het dan maar. Met de innige wens, dat wij U allen eenmaal in Zion mogen terugzien, en dat Vader U Zijn beste zegeningen zal willen geven,

Uw Broeders en Zuster,

G. T. Riebeek,
P. Riebeek-'t Hart,
F. J. Riebeek.

Zr. Velma L. E. Tielenburg was lid van de Amsterdamse gemeente, zr. W. M. Flink van de Arnhemse gemeente. Zr. Flink was altijd zeer actief, en heeft in verscheidene ambten haar krachten in de Arnhemse gemeente gegeven, o.a. als O.O.V.-presidente. Zr. Flink is, evenals zr. Tielenburg, de eerste van haar familie, die naar Amerika vertrekt.

Br. H. Copier was lid van de Utrechtse gemeente, en heeft daar veel werk verzett. Tot zijn vertrek was hij president van de Utrechtse Zondagsschool, welk ambt hij met veel toewijding en animo vervuld heeft. Ook heeft hij gedurende enige tijd het presidentschap van de Goudse O.O.V. waargenomen. Zijn vertrek betekent voor de Utrechtse gemeente het heengaan van een veelbelovend lid. Zr. T. v. d. Merwe is jarenlang eerder steunpilaren van de Dordrechtse gemeente geweest. In O.O.V. en Zondagsschool heeft zij haar krachten gegeven, en haar bekwaamheden getoond. Nimmer werd tevergeefs een beroep op haar gedaan.

Behalve zr. van der Merwe verloor de Dordrechtse gemeente op 2 Januari nog een ander waardevol lid, nl. zr. W. Grobben. Ondanks haar jeugdige leeftijd heeft zr. Grobben zich jarenlang een bekwaam leidster getoond, en haar ijver

is velen ten voorbeeld geweest. Zij is de eerste in haar familie, die het Evangelie heeft aangenomen, dus met recht een baanbrekerster.

De familie P. J. Bos behoorde tot de Arnhemse gemeente; zr. Bos was tot haar vertrek werkzaam als presidente van het Jeugdwerk aldaar. Br. Bos is de zoon van zr. G. Bos-v. d. Ploeg, getrouw lid van de Groningse gemeente, die in haar hoge leeftijd geen bezwaar zag, de reis naar Amerika te aanvaarden. Behalve door haar zoon wordt zij vergezeld door haar dochter, zr. B. Olthof-Bos, met echtgenoot en kinderen, eveneens leden van de Groningse gemeente.

Ook zr. Doris, die op deze datum met haar man naar Amerika vertrok, was een getrouw lid van de Groningse gemeente.

Speciale gebeurtenissen in de Zending.

Onze „Ster“ correspondenten berichten ons het volgende:

Op 11 December j.l. werd in Den Helder een zeer goed bezochte filmavond gehouden, waar Oud. Dirkmaat wederom zijn kerknieuwsfilm vertoonde. Op 29 December was het de beurt van Schiedam, waar de film eveneens veel belangstelling van leden en vrienden trok.

In Amsterdam werden op 12 en 19 December j.l. openbare vergaderingen gehouden in het noordelijke deel der stad, Tuindorp Oostzaan. Deze bijeenkomsten hadden resp. als onderwerp „De grote afval“ en „De herstelling van het Evangelie“. Sprekers waren Pres. C. Zappéy, Oud. S. Stam, Oud. P. Vlam en Oud. J. Greeff. De resultaten van deze vergaderingen waren van dien aard, dat te Amsterdam-Noord een gemeente geopend is. Oud. Albert P. Sieverts werd aangesteld als gemeentepresident, en op 4 Januari j.l. werd de eerste kerkdienst gehouden in de vergaderzaal van het „Zonnehuis“, Zonneplein 30, Tuindorp Oostzaan.

In Den Haag worden sinds 17 December j.l. Engelse vergaderingen gehouden. Op deze vergaderingen wordt uitsluitend Engels gesproken en gezongen, en het is de bedoeling, op deze wijze Engelsprekende onderzoekers tot onze vergaderingen te trekken. Te Vlaardingen werd op 7 Januari j.l. eveneens zulk een vergadering gehouden, die een aanzienlijk aantal belangstellenden trok, en een zeer geslaagd verloop had.

Te Rotterdam is na de Z.H.V. ook het Jeugdwerk gesplitst; aan beide zijden

van de Maas worden thans bijeenkomsten gehouden. Op 17 December j.l. werd de eerste bijeenkomst aan de Rechter Maasoever gehouden.

Te Apeldoorn werd wederom een speciale openbare vergadering gehouden, die evenals de vorige malen een aanzienlijk aantal bezoekers trok. De onderwerpen van bespreking waren: „Kinderdoop“ en „Doop voor de Doden“.

Op 22 December j.l. deed de Rotterdamse O.O.V. van zich horen door het organiseren van een toneelavond met bal na. Opgevoerd werd het populaire toneelstuk „Robbedoes“, dat tot in de puntjes verzorgd voor het voetlicht werd gebracht. Het was duidelijk, dat aan de voorbereiding zeer veel zorg was besteed. Het bal verliep zeer geanimeerd, en het O.O.V. bestuur kan met voldoening op deze avond, die ten bate van het Zondagsschoolkerstfeest gehouden werd, terugzien.

In alle gemeenten was het Kerstfeest het hoogtepunt van de Decembermaand. Alle organisaties spanden hun krachten in, om hier iets bijzonders van te maken: Zondagsschool en Jeugdwerk voor de kinderen, Z.H.V. en O.O.V. voor de groten. Het is niet mogelijk, alle binnengekomen verslagen afzonderlijk te plaatsen, maar zij kunnen gemakkelijk samengevat worden, omdat uit alle beschrijvingen dezelfde geest sprak. De besturen hebben alles in het werk gesteld, om de Kerstdagen voor de leden tot iets moois te maken, en zijn daar zeer zeker in geslaagd.

Ook de Oudejaarsavond ging niet ongemerkt voorbij; in verscheidene plaatsen werd een Oudejaarsdienst gehouden. In Den Haag werd op Nieuwjaarsdag aan de leden de gelegenheid gegeven, elkander in het kerkgebouw nieuwjaar te wensen, waarvan druk gebruik werd gemaakt; het was als het ware een grote familie.

Het adres van de Almeloze vergaderzaal is gewijzigd; het luidt thans: Adastraat 44, Almelo. Zondagsschool om 10 uur v.m., Avondmaalsdienst om 5.30 uur.

Wat komt:

24 Januari: Groot appél van de Rotterdamse Padvinders in het kerkgebouw Bas Jungeriusstraat 121.

15 Februari: Conferentie van het Zutphense en Almeloze District te Apeldoorn, in het Hotel Labordelaise, Hoofdstraat 176.